

Leszek Misiak

Prowadzi pracownię malarstwa. Uczestniczył w wielu wystawach, zarówno w kraju jak i za granicą. Swoje prace eksponował na kilkunastu wystawach indywidualnych (m.in. w Krakowie, Bydgoszczy i Zakopanem) oraz na ponad 90 pokazach zbiorowych (m.in. w Polsce, Niemczech, Francji, Hiszpanii, czy Japonii). Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach plastycznych, m.in. I nagrodę na wystawie „Artysta wobec siebie i społeczeństwa” w galerii Pryzmat (1973), nagrodę Ministra Kultury i Sztuki w konkursie „Najlepsza Grafika Miesiąca” (1974), II nagrodę w konkursie graficznym "Kobieta" (1975), nagrodę III stopnia Ministra Kultury i Sztuki (1986), czy wyróżnienie honorowe Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie na Salonie Malarstwa ZPAP (1995).

Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie i Szczecinie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, Muzeum Sztuki Współczesnej w Skopje, Portland Oregon Art Museum, Gewerbamuseum w Winterthur (w Szwajcarii), Musee d'Art et d' Histoire we Fryburgu oraz w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą.

W kręgu zainteresowań Misiaka są zwyczajne fragmenty natury oraz pospolite przedmioty. Buduje on swoje prace przede wszystkim za pomocą koloru. Jego obrazy cechują przemyślane podziały przestrzenne oraz harmonijne zestawienia barw rozjaśnionych przez rozproszone światło. Między innymi dzięki temu emanują one bardzo silnie odczuwanym spokojem. Widz ma również wrażenie, iż z obrazów Misiaka uwalnia się fala kojącej ciszy.

W twórczości Leszka Misiaka można dopatrzeć się związków z postimpresjonizmem, abstrakcją chromatyczną, minimal-artem czy malarstwem materii.

„Leszek Misiak z pełną skupienia uwagą obserwuje otoczenie. Jego zainteresowanie budzą zwyczajne fragmenty natury i pospolite przedmioty. (...) Patrząc na wybrany motyw sporządza notatkę rysunkową lub barwną, która zawiera wiążący pomysł kompozycyjny. Na podstawie wykonanych studiów powstają w pracowni obrazy. Artysta uważnie studiuje wybrany motyw, draży go, bada jego możliwości, stopniuje dawkę realizmu, odpowiedniość do natury. (...) Prace te malowane są z nadzwyczajną wrażliwością. Cechują je przemyślane podziały przestrzenne i harmonijne, wyszukane zestawienia barwne, bogate pod względem chromatycznym i temperaturowym, świetliste lub też przeciwnie – matowe, o delikatnie zróżnicowanych fakturach. Niezależnie od wyboru motywów, stopnia realizmu, kompozycji i wartości chromatycznych emanują niemal materialnym absolutnym spokojem. Pogrążone w ponadczasowym trwaniu przedstawienia, wydają się być wieczne i niezmiennie, choć równocześnie są żywe i poddane autonomicznym powtarzalnym zmianom. Napięcia barwne, które powstają na granicy fenomenów i przedmiotów – nieba i ziemi, wody i powietrza, przestrzeni wewnętrznej i zewnętrznej – nie zakłócają olimpijskiego spokoju obrazów, wprost przeciwnie jeszcze wyostrzają ich oddziaływanie. To tu przede wszystkim – na granicy pól barwnych malowanych form, w nerwach przecięć powstających na stykach

plaszczyn barwnych, rodzi się fala spokoju i kojącej harmonii. Która przenika poza ramy płótna, do widza. A natura rozjaśniona światłem emitowanym przez powierzchnie barwne, tryskającym z tajemniczych szczelin nabiera platońskiego, metafizycznego waloru. Obrazy Leszka Misiaka budowane są przede wszystkim kolorem. Kolor określa przestrzeń, formę, i emanujące z powierzchni plamy barwnej światło. Wrażliwość kolorystyczna artysty i waga, jaką przywiązuje do barwy, wskazują na jego silne związki z koloryzmem. Tu przede wszystkim tkwią korzenie sztuki Leszka Misiaka. Ale nie tylko. Obrazy artysty wskazują pokrewieństwo z abstrakcją pomalarską – widoczne w sposobie kształtowania plamy barwnej, minimal artem – dostrzegalne w archetypicznym traktowaniu natury, sprowadzonej do znaków podstawowych, a także z malarstwem materii – przez dyskretne wprowadzenie organicznych składników urozmaicających fakturę, a niekiedy z abstrakcyjnym impresjonizmem przez zastosowanie idiomatycznego znaku – obrazu. Przede wszystkim jednak sztuka Leszka Misiaka jest wynikiem głębokiego wczucia się artysty w naturę i kreacją formalną jego subtelnej wyobraźni. Dopiero na tę przekształconą na kolor i kształt intuicyjną kontemplację nakłada się wiedza artysty, o sztuce, jego artystyczne sympatie. Wynikiem jest obraz – znak identyfikacyjny refleksyjnej, wrażliwej osobowości artysty”.>>>>>> Maria Zientara

„(...) Leszek Misiak nie szokuje, nie drażni, nie rzuca agresywnych plam w spazmatycznych odruchach, lecz z wyciszonym spokojem, głęboki skupieniu i w bardzo przemyślany sposób, przedstawiając widzowi jakiś wycinek realnego świata, zaznacza swoją w nim, osobową i żywą obecność. Jego obrazy są antidotum na dramaty, szaleństwa i zgiełk medialny współczesnego świata, na jego egoizm, niesprawiedliwość, konsumpcjonizm i przemoc. Leszek Misiak wskazuje piękno świata na krawędziach jego granic widzialności i rozpoznawalności, w czystej konstrukcji spraw i form ostatecznych, nie gubiąc do końca szczegółów tego, co nam bliskie i przyjazne, co jest obrazem świata w którym żyjemy i umieramy. Podkreśla piękno i wartość ciszy w wizji i komunikacie stworzonym specjalnie przez artystę dla drugiego człowieka. Dotyka spraw nieuchwytnych, ale wywołanych intuicyjnym przecuciem i metafizyczną tęsknotą. Pozostawia ślady swojej ręki malarza pracującego w odosobnieniu, chwytającego esencję z eteru własnego, wewnętrznego ładu i potrzeby scalenia obrazu świata, szukania w nim wartości najcenniejszych oraz ludzkiej i nadprzyrodzonej miary”. >>>>>> Stanisław Tabisz

Bibliografia

1. Leszek Misiak [W:] Magiczny Kraków [online]. [dostęp 2020.06.02]
https://www.krakow.pl/ludzie/5210,artykul,leszek_misiak.html
2. Leszek Misiak [W:] Biura Wystaw Artystycznych "U Jaksy" [online]. [dostęp 2020.06.02]
<http://www.ujaksy.pl/galeria-u-jaksy/artysci/leszek-misiak/>